

một mình

ngô minh trí
2020

slow, rubato

Am⁹ Dm⁷

Một mình từ sương mai đến trăng vừa giăng lối
mình từ rặng đông thoảng nghe lời chim hát

4 D[#]o7 E(SUS4) E⁷ Am⁷ Dm⁷

Một mình Từ dương soi đèn buồn màn đêm tối
Một mình loài giun để nửa đêm bật tiếng khóc

7 G[#]o7 Am⁷ Fmaj7

Mình anh đèn chong hắt hiu lẻ loi Giọng suy nghĩ tuôn đầy
Mình anh về căn gác khuya quanh hiu ngợp lên ý nhạc buồn

10 G⁷ Cmaj7 C[#]o7 Dm⁷

vội nhiều đêm gối tay chờ sáng Suy nghĩ đó
thiu rồi nhặt góp nên lời hát Ý nhạc đó

13 Am⁷ Fmaj7 G⁷ G[#]o7

Những đoạn đường đã từng đi qua những cuộc tình đã từng chia xa sầu không
Những tháng năm lạc đường bơ vơ những ký âm rơi vào nhịp lỡ sầu không

16 G[#]o7 E⁷ Am⁷ A⁷ Dm⁷

ngươi chỉ là thế thôi Đời ơ thờ
ngươi chỉ là thế thôi Rồi cũng xong

19 Fmaj7 E7(b9) G#°7

nuôi biết bao ý thơ_ tan biết bao ước mơ_ thôi hết đời
nhạc rơi vào tường vọng người quay cuồng ảo mộng rồi cũng về_

22 Am⁹ Am⁹ Dm⁷

chờ Một từ xuân sang đến khi hè rực nắng
không Một mình

25 D#°7 E(SUS4) E7 Am⁹ Dm⁷

— Một mình vừa tàn thu gió đông lùa lạnh đắng

28 G#°7 Am⁷

Một mình!